

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. I. Omnes Adæ filios Iesu Christus ad salutem tenerrimè vocat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

PRIMA PARS.

VBI PRAEMISSA VO-
CATIONE, PROPOSITO-
què salutis æternæ fine, gra-
uiora impedimenta Chri-
stianæ perfectionis
remouentur.

Cap. I. Omnes Adæ filios Iesus
Christus ad salutem tener-
rimè vocat.

VENITE ad me omnes
Adæ filij, qui laboratis,
& graui peccatorum, ac
pænarum pondere one-
rati estis: & ego, qui sum
diues in misericordia, visceribus ma-
ternæ reficiam vos. Cur obturatis au-
res cordis, sicut aspides surdæ, quæ vo-
cem incantantis audire timent, ne for-
tè cor mutent, ac mansuescant? Nun-
quid venenum insanabile, per vocem
incantantis sapienter, euomere, ac mi-
lesceret imitari? Venite filij dulcissimi,
& audite

& audite me: & timorem Domini docebo vos. Tollite iugum meum super vos, quod ego vna vobis cum sustinebo, & genua debilia roborabo. Doleo vicem vestram, ð pars magna hæreditatis meç: consilio quippe parùm fano, quinque iuga boum pretio magno emistis, & fertis pondera importabilia, quæ dorsum semper incuruant, & vnum, ac leue iugum meum, quod æternæ vitæ lucra parit, proteruè fugitis, & horretis. Certè, ab utero Heuæ matris vestræ, infoeliciter errastis: & sub onere gementes mortem sempiternam multo sumptu mercamini. Reuertimini ergo ad cor, filij prodigi substantiæ meæ, & ego suscipiam, & strictissimè amplectar vos, tanquam fidissimos amicos meos, & super unoquoquè vestrum lætabor copiosius, quam supra nonaginta nouem iustos, qui non indigent poenitentia. Quid cunctamini, optatissima præda mea? Festinate iam subire leue onus meum: & in schola sapientiæ melle dulcioris, discite à me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia, & inuisibilia regere, non mira-

cula patrare, sed quia mitis sum, & humiliis corde, cuius imitatione amara quæque dulcescunt.

Cap. II. Hortatur ne filij Adæ querant solatia mundi.

NOI ceruicem vestram duram, filij Adæ: semper enim dulcissimo spiritui meo restitistis, non fidentes promissis meis, sed auidè quærentes solatia peregrina. Sed nunc saltem, inclinata iam die, conuertimini ad me, & sub iugo meo suauissimo inuenietis requiem fatigatis animabus vestris. Tempus est, ut in hora nouissima, quæratisme, & mundi vanitati anteponatis suauissimam amicitiam meam. Venite ergo, & comedite bonum, & delectabitur in crassitudine anima vestra. Quare appenditis argentum non in panibus, & laborem vestrum non in saturitate? Quid vultis vobis in via Aegypti, ut bibatis aquam turbidam? & quid vobis cum via Assyriorum, ut profanas aquas hauriatis: Calix in manu mea quam præclarus est, è quo usque ad satietatem bibunt fidèles amici mei.